

sid piddama, ja „et sa ennam ennesele ei
ella, waid sellele, kes sinno eest on surnud
ja üllesärratud, (2 Kor. 5, 15.) wata, „siis
sa olled õnnis, sest lihha ja werri ep olle sulle
sedda mitte teada annud, waid Jsa, kes
taewas on.“ (Matt. 16, 17.) — Kui sa siis,
kallis luggeja teadmatta ja pimmedusse põl-
wes, ilma Jummalata tundmatta, mailmas
olled ellanud, siis: „Tännapäaw, kui sa tem-
ma healt kuled, siis ärra te ennese süddant
mitte kowaks“, (Ebr. 3, 15.) waid „kule,
et so hing woiks ellada.“ (Jes. 55, 3.)

(Paul 40, kirjiko laulo ramatus, salm 1, 2.)

Sa olled wiimseksi
Mull' armas minno melest,
Oh Jesus! minno rõõm,
Mind hoiad ommas sülles,
Et ma kül sagedast
Teen patto tahtmatta,
Ei need mind ommeti
Sust ärralahhuta.
Oh! saaks weel minnule

Mi paljo joudo olla,
Kui Jummal aitaks ka
Mull' sedda wägge tulla,
Et ellades mo hing
Teeks patto melega,
Ei wõttaks ialgi
So armust lahkuda.

Sulgest sõa-mehhest.

Wenne sõa laewa-wäe kirjades, Kuuula-
kuul 1856 aastal, 236 lehhelülje peäl seisab
ühhe ma mehhe kaju ehk pilt, nimmega Hin-
drik Numa, kes Perno maalt, Torri wal-
last, 1835 aastal rekrudiks antud ja praego
23 sõa laewa peäl padi kipper on. Omma
kahhekümne aastase tenistusse aia sees, sõa
laewa peäl, on temma mitmes wäikeses
lahhingis olnud, ja se läbbi sõa asjade polest
mitmesuggust tarkust ennesele foggunud, ja
nenda ommas tenistusses, kui üks auus wäe
mees, omma üllematte melest wägga arm-
saks sanud. Temma sanna ja nou sai keigist